

Ponadto zaskarżony wyrok powoduje niepewność prawa w odniesieniu do rozróżnienia między różnymi rodzajami środków proceduralnych, jeżeli chodzi o żądanie udostępnienia poufnych dokumentów przez organ i okoliczności, kiedy odmowa ich udostępnienia może być wykorzystywana przeciwko zainteresowanemu (środki organizacji postępowania i decyzje w przedmiocie dowodów). W niniejszym przypadku Sąd dokonał również fundamentalnie błędnej interpretacji stanowiska Komisji, ponieważ w żaden sposób nie odmawiała ona takiego udostępnienia. Komisja wyjaśniła bowiem, że nie może przedstawić żądanych dokumentów na podstawie zarządzenia Sądu w przedmiocie środków organizacji postępowania, lecz że czeka na decyzję (w przedmiocie dowodu) składu orzekającego.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — Bactria i Gutknecht przeciwko Komisji

(Sprawa T-561/08)

(2009/C 55/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Niemcy), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Niemcy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- nakazanie, by Wspólnota Europejska naprawiła szkodę poniesioną przez skarżących na skutek: i) bezprawnego przyjęcia art. 6 ust. 2 pierwszego rozporządzenia przeglądownego, drugiego rozporządzenia przeglądownego oraz rozporządzenia Komisji 1451/2007; albo, tytułem żądania ewentualnego, na skutek: ii) niepodjęcia przez Komisję niezbędnych środków w celu zapewnienia, że prawa skarżących do ochrony danych, przysługujące im na podstawie dyrektywy w sprawie produktów biobójczych będą przestrzegane i że zapobiegnie się pasożytowaniu przez konkurencję w ramach programu przeglądownego; przy czym wysokość szkody ocenia się na 39 212 569 EUR albo na inną kwotę, którą skarżący wykażą w toku niniejszego postępowania albo którą ustali Sąd orzekając *ex aequo et bono*;
- tytułem żądania ewentualnego, orzeczenie wyrokiem częściowym, iż Wspólnota Europejska zobowiązana jest naprawić poniesioną szkodę, nakazując stronom przedstawienie Sądowi, w rozsądnym terminie od dnia wydania wyroku, danych dotyczących wysokości odszkodowania uzgodnionego pomiędzy stronami albo, w razie nieosiągnięcia porozumienia, nakazać, by strony przedstawiły w

powyższym terminie twierdzenia dotyczące wysokości szkody poparte szczegółowymi danymi;

- nakazanie Wspólnocie Europejskiej zapłaceniu odsetek odszkodowawczych w wysokości odsetek za zwłokę od dnia poniesienia szkody;
- nakazanie Wspólnocie Europejskiej zapłaceniu odsetek za zwłokę w wysokości 8 % albo w innej odpowiedniej wysokości określonej przez Sąd, obliczonych od należnej kwoty od dnia wydania wyroku przez Sąd do dnia rzeczywistej zapłaty oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżący domagają się, zgodnie z art. 235 WE, naprawienia szkody, jaką ponieśli na skutek przyjęcia art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. ⁽¹⁾ w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾, a także rozporządzenia Komisji 2032/2003 ⁽³⁾ oraz rozporządzenia Komisji 1451/2007 ⁽⁴⁾.

Tytułem żądania ewentualnego, skarżący domagają się naprawienia szkody powstałej na skutek tego, iż Komisja nie zapewniła poszanowania praw do ochrony danych przysługujących wnioskodawcom na podstawie art. 12 dyrektywy 98/8. Skarżący twierdzą ponadto, iż szkoda przez nich poniesiona na skutek bezprawnego zachowania Komisji polega na znaczącym spadku wartości przedsiębiorstwa skarżących oraz na utracie zysku (*lucrum cessans*), który pierwsza skarżąca uzyskałaby sprzedając produkty biobójcze, których dotyczy sprawa, a także sprzedając substancje aktywne zawarte w tych produktach biobójczych, co byłoby możliwe, gdyby nie zachowanie Wspólnoty.

Drugi skarżący twierdzi, że oprócz poniesienia szkody jako wspólnik skarżącej spółki, a tym samym właściciel jej przedsiębiorstwa, poniósł także szkodę w postaci utraty środków do życia. Skarżący żądają wreszcie odsetek odszkodowawczych według stawki odsetek za zwłokę od dnia, w którym została wyrządzona szkoda.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów biobójczych (Dz.U. L 228, s. 6).

⁽²⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 (Dz.U. L 307, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325, s. 3).